

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes a következő jogalapokra hivatkozik.

1. Első jogalap: A lényeges eljárási szabályok és a megfelelő ügyintézéshez való jog megsértése, mivel a megtámadott határozat, valamint annak I. és II. melléklete nem tartalmazza az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti megfelelő indokolást.
2. Második jogalap: A lényeges eljárási szabályok és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjából eredő megfelelő ügyintézéshez való jog megsértése, mivel a felperest nem hallgatták meg a megtámadott határozat meghozatalát megelőzően, amely határozat tárgya egy öt hátrányosan érintő egyedi intézkedés.
3. Harmadik jogalap: A Charta 47. cikkének (1) bekezdéséből eredő hatékony jogorvoslathoz való jog megsértése, mivel gyakorlatilag lehetetlen, hogy a határozat tartalmi helytállósága hatékony bírósági felülvizsgálat tárgyát képezze.

2020. július 6-án benyújtott kereset – KY kontra az Európai Unió Bírósága

(T-433/20. sz. ügy)

(2020/C 279/77)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: KY (képviselő: J.-N. Louis ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Bírósága

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2019. október 10-i kifejezett határozattal megerősített 2019. szeptember 17-i hallgatólagos határozatot, amely elutasította a felperes által a szolgálatba lépése előtt megszerzett, és az Európai Unió nyugdíjrendszerébe átvitt nyugdíjjogosultságok jóvá nem írt részének visszafizetése iránti kérelmet;
- az alperest kötelezze a költségek megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a gondoskodási kötelezettség megsértésén alapul. A felperes e tekintetben azt állítja, hogy a gondoskodási kötelezettsége alapján az uniós intézménynek a tisztviselőt nemcsak a létminimum szabályáról és e szabálynak a nyugdíj kiszámítására gyakorolt hatásáról kell tájékoztatnia, hanem arról a lehetőségről is, hogy a felperes a nyugdíjjogosultságának átvitelét a nyugdíjjogosultsága tényleges megnyílásáig elhalaszthatja.
2. A második jogalap a jogalap nélküli gazdagodáson alapul. A felperes úgy véli, hogy a visszafizetés megtagadása a nemzeti nyugdíjjogosultságoknak az uniós rendszerbe átvitt azon része esetében, amelyet a nyugdíjjogosultság megállapításakor nem vesznek figyelembe, indokolatlan birtokbavételt, tehát az Unió számára jogalap nélküli gazdagodáshoz, az érintett tisztviselő számára pedig jogellenes vagyoncsökkenéshez vezethet.